

izse-
strogo
da v
meri-
plado,
ti po-
iz-
in vr-
še z
elavei
temu
aved-
jo iz-
vkr-
pla-
ame-
e, te-
vr-
ožnja
v, te-
za za
Liba-
orni-
nira-
orni-
a po-
rdila,
ili za
dr.
eseci
ja na
šala
lo tu-
To
in že
kar-
adi v
laci-
: Na
e ne-
e na-
očila
peku-
nabila
oljev,
svo-
korni
peku-
Po-
pa
so se
pejk.
ik:
lober
a ne
li te-
čes,
Te-
tu
latka
igati
vnih
ovolj
Med
ravi
: za-
pri-
po-
G.
v St.
a na
Mori
- G.
esto
Ber-
-
l.
2034.
0.
2.
wul-
Fall.
Frid.
b 10.
bra.
ni:

Jutranja izdaja.

388. številka.

V Ljubljani, v četrtek, dne 10. novembra 1910.

Cena 4 vinarje.

Letnik XLIII.

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 17—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—

Upravištvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Iz plenarne seje avstrijskih delegacij.

S. — Dunaj, 10. novembra. V nadaljni seji avstrijskih delegacij je govoril za poljskim delegatom Kozlovskim, katerega važno izjavo o dr. Kramarju smo objavili že v snočnem listu, v kateri je kritikoval ne le avstrijsko zunanjo politiko do trozveze, marveč tudi do Francije in Anglije, socialnodemokratski delegat Renner.

Delegat Renner je poudarjal v svojem govoru, da zasleduje avstrijska zunanja politika le dinastične interese, pri čemer so jej pa interesi avstrijskega ljudstva popolnoma tuji. Z ozirom na nedeljski govor dunajskega podžupana Porzerja obznanjuje delegat Renner, da Aehrenthal ni našel prave poti napram temu nastopu in da si ni upal zavrniti umešavanja krščanskih socialistov v notranje zadeve tuje države.

Socijalni demokrati so za trozvezo, toda najodločnejše pa so proti pruski »kulturi«.

Delegat Renner se je nato pečal v najostrejših besedah z osebo nemškega cesarja Viljema, katerega provokatorično nastopanje pomenja nevarnost za celo Evropo, da, za vesolni svet. Treba je napraviti konec pohodom in posetom tega diletanta in harlekina, ki govori in blebeče pri vsaki priliki, razširja sramoto in nevednost.

Za ta izvajanja je bil delegat Renner klican k redu.

V temeljitih in obširnih izjavah se je nato delegat Renner pečal z nepravilnostjo in protipostavnostjo avstrijskega zunanjega ministra v zadevi aneksije Bosne in Hercegovine.

Za Rennerjem je govoril temeljito in jako obširno delegat Klofač, ki se je v svojih stvarnih izjavah obračal kar najostreje proti postopanju s češkimi radikali in s Slovani sploh s strani avstrijskega zunanjega ministra.

V svojem govoru je poudarjal delegat Klofač, da avstrijski Slovani nikakor ne zahtevajo od avstrijskega zunanjega ministra, da vodi Nemčiji sovražno politiko. Tudi Slovani vedo ceniti zvezo in prijateljstvo z Nemčijo, če se ta drži v gotovih mejah. Pred vsem pa zahteva govornik, da vladajo med Avstrijo in balkanskimi državami na eni strani in Rusijo na drugi strani prijateljske razmere.

Naša bodočnost ne temelji na nevarnih in dragih ekspertizah onkraj meje, temveč temelji v pametnem in doslednem stremljenju za izboljšanje blagostanja avstrijskega prebivalstva. Ravno to veliko nalogo pa naša država popolnoma vne-mar pušča. Najboljši dokaz zato je vedno naraščajoča izseljevalna statistika in vedno neugodnejša trgovska bilanca avstrijska.

Avstrija se je kot industrijalna država začela šele razvijati. Morala bi torej pred vsem skrbeti za najožje zveze in stike z drugimi, preležno

agrarnimi državami, v katere bi potem lahko eksportirala svoje izdelke. Ne smela pa bi se vezati z državo, kakršna je Nemčija, ki je s svojo razvito industrijo že zgolj z gospodarskega stališča Avstriji nevaren nasprotnik.

Avstrijski diplomati so lahkomi-selno postopali glede iskanja zvez med nami in Rusijo oziroma glede prerušanja teh zvez. Delegacij se pa niti o vzroku tega žalostnega eksempla ne informira in ne da nobenih pojasnil. Aehrenthal v tem ozi-ru raje informira inozemske žurnali-ste, kakor pa najbolj poklicane fak-torje v državi, člane v delegaciji.

Aneksija Bosne in Hercegovine, ki bi se lahko izvršila brez vsakega nemira in brez vsakega spora, je povzročila po avstrijski zunanji politi-ki Avstriji škodljivo razpoloženje v Srbiji in nenaklonjenost v drugih balkanskih državah in je postala za nas tudi po svojih posledicah škod-ljiva. Zakrivila je izpremembe naše politike na Balkanu in se zapletla v carinsko vojno, v kateri je »tertius gaudens« Nemčija.

Govornik nato zelo energično za-vrača sumničnja, da obstoja na Če-škem kar cela antimilitaristična or-ganizacija in ostro kritizira postopa-nje najvišjega kasacijskega dvora v znanem praškem antimilitarističnem procesu, za kar ga kliče predsednik k redu.

Za njim govori še delegat Stumpf, na kar odgovarja zunanji minister grof Aehrenthal obširno na razne kritike in vprašanja.

Z ostrimi besedami, kakršnih grof Aehrenthal v avstrijskih dele-gacijah še nikdar rabil ni, se dotika zlasti izvajanje dr. Kramarja in Ren-nerja. On imenuje soc. demokrate stranko nereda in patetično izjavlja, kako globoko so ga v njegovem srcu užalile besede Udržala in Rennerja o nemškem Viliju.

Napram prof. Masaryku polemizira, da mesto, da bi nčil mladino, ne-guje in dela razdor, njegove poizved-be glede Friedjungovih dokumentov, da so bile napačne, zlasti da so nje-gove trditve o soudeležbi poslanika Forgacha krive, ker Forgach je v Belgradu tako zelo priljubljen, da je srbska vlada izrečno zahtevala, da se ga ji ohrani v Belgradu.

Prihodnja seja danes ob 10.

Češko-nemška pravna pogajanja zopet razbita.

G. — Praga, 10. novembra. Vče-raj se je vršila od cesarskega namest-nika Condanhove sklicana konferenca čeških in nemških načelnikov dežel-nozborskih strank. Konferenca je trajala do 7. zvečer, ni pa imela no-benega pozitivnega uspeha. Zaradi tega bodo pravna pogajanja med Čehi in Nemci prekinjena in se bode čakalo, da se morda posreči nekate-rim privatnim posredovalcem spravi-ti pravna pogajanja v pravi tir. Glavne težkoče vladajo glede jezi-kovnega vprašanja in glede varstva manjšin, tako da ni upati, da bi se dosegel v doglednem času sporazum.

Prekinjena češko-nemška pravna pogajanja.

G. — Praga, 10. novembra. Pod-odsek I. nacionalno-politične komi-sije za češki deželni zbor bi moral imeti, kakor dogovorjeno, že včeraj dopoldne svojo sejo. Odsek pa se sploh ni sestel.

Uvoz argentinskega mesa.

F. — Budimpešta, 10. novembra. Vzadevi uvoza argentinskega mesa v Avstrijo in Ogrsko se je včeraj vršila v poslopu trgovinskega ministrstva konferenca avstrijskih in ogrskih re-sortnih ministrov.

Primorski deželni zbor.

T. — Trst, 10. novembra. V vče-rajšnji seji deželnega zbora je posla-nec Schampichio interpeliral vlado radi imenovanja šestih inženirjev, ki da so sami Čehi. V resnici pa sta med onimi šestimi inženirji samo dva Če-ha, ostali štirje so Nemci, a vsi ti so le provizorično nastavljeni pri zgrad-bi cestnih zvez na deželi in sicer v po-polnoma slovenskih krajih in Itali-jane pravzaprav to imenovanje prav-nič ne briga. Poslanec Mrak je imel nato govor, v katerem protestira pro-ti nedeljskemu govoru dunajskega podžupana Porzerja. Predlagal je po-zdrav Trsta Rimu, kot prestolnici italijanskega kraljestva. Ko je Mrak govoril je cela zbornica v znamenje odobravanja vstala, seveda izvemši slovenskih poslancev, ki so obsedeli. — Potem se je nadaljevala podrobna debata glede davka pri prirastku ne-premičnin.

Koroški deželni zbor.

B. — Celovec, 10. novembra. V včerajšnji seji koroškega deželnega zbora se je razpravljalo o zakonski predlogi šolskega odseka, ki določa, da naj se vsako leto v spomin haške mirovne konference dne 18. maja na Koroškem opozarja mladino na po-men mirovnega gibanja. Predlog je bil sprejet. Zavrnili pa se je predlog narodno-gospodarskega odseka, ki je predlagal zakon, s katerim bi se ure-dila spremenitev polja v gozde.

Obstrukcija v moravskem dež. zboru.

G. — Brno, 10. novembra. V vče-rajšnji seji moravskega deželnega zbora so obstruirali nadalje Nemci in socijalni demokrati. Med sejo je pri-šlo do velikih kravalov.

Obstrukcija v gališkem deželnem zboru.

B. — Lvov, 10. novembra. V ga-liškem deželnem zboru se je tudi včeraj še ponavljala obstrukcija. Po-gajanja glede volilne reforme za ga-liški deželni zbor med Poljaki in Ru-sini so razbita. Včeraj je utemeljeval poslanec Levicki stališče Rusinov, ki izjavlja, da nikakor ne morejo Ru-sini, da bi se nadaljevala debata v de-želnem zboru o proračunu, dokler ni prej rešena volilna reforma za ga-liški deželni zbor. Med zborovanjem je prišlo do ostrih mediger. Po 5. uri je deželni maršal grof Badeni sejo

zaključil. Danes dopoldne se nadalju-je zborovanje gališkega deželnega zbora, v katerem bo nadaljeval ru-sinski poslanec Levicki svoj včeraj-šnji govor.

Vtisk Masarykovega govora v Srbiji.

Z. — Belgrad, 10. novembra. Go-vor delegata Masaryka v plenarni seji avstrijskih delegacij je vzbudil tukaj velikansko senzacijo, zlasti pa njegova odkritja, da so dokumenti o znanem Friedjungovem veleizdajniš-kem procesu vsi neresnični in fa-bricirani v avstrijskem poslanstvu v Belgradu. Pripravljajo se radi tega velike manifestacije.

Utrjen Pasičev kabinet.

F. — Belgrad, 10. novembra. Pa-sičev kabinet je zopet utrjen. Kabi-net bo ostal tako dolgo na krmilu, da se izvrši koalicijski program. Spre-memb v kabinetu pa ne moremo pri-čakovati pred Božičem.

Bolezen srbskega prestolonaslednika Aleksandra.

A. — Belgrad, 10. novembra. O stanju bolezni prestolonaslednika Aleksandra je bil izdan včeraj dopol-dne buletin, ki konstatira, da je imel prestolonaslednik Aleksander v levi nogi nevralgične bolečine. Noč je dobro prepal. Tudi se je ponoči pre-cej potil. Včeraj zjutraj ob 8. je zna-šala njegova temperatura 38.1° C, žila 84, dihanje 24.

Uspeh sestanka ruskega carja Niko-laja z nemškim cesarjem Viljemom v Potsdamu.

F. — London, 10. novembra. Be-rolinski korespondent tukajšnega li-sta »Times« poroča, da se je upravi-telj ruskega zunanjega ministrstva Sasonov izrazil o uspehu potsdam-skega sestanka ruskega carja z nem-škim cesarjem jako optimistično in da je navedel, da se je pri tej priliki do-segel med obema vladarjema popo-len sporazum glede ruske politike v Turčiji in Perziji.

Povratak ruske carske dvojice na Rusko.

A. — Darmstadt, 10. novembra. Ruska carska dvojica se vrne v dru-gi polovici t. m. v Petrograd, oziroma Carskoje Selo.

Rusija proti germanizaciji ruskih pokrajin.

A. — Petrograd, 10. novembra. Ruski ministrski predsednik Stolypin je predložil ruski dumi zakonsko predlogo, s katero naj bi se omejilo razširjenje nemških kolonij v Wo-hyniji. Opaža se, pri nemških kolo-nijah na Ruskem, da si počasi, toda gotovo prilajajo rusko zemljo in iz-podrivajo Ruse-domačine. Kako da postopajo in nastopajo v tem oziru nemški kolonisti, so najboljši dokaz avstrijske slovanske province, kjer se vedno bolj in bolj širijo na škodo pr-votnega slovanskega prebivalstva. Kaj takega pa se v Rusiji ne sme pri-petiti in se mora ekspanzivnost nem-ške kolonizacije na ruskem ozemlju že v korenini preprečiti in zatreti.

Dr. Šusteršič v pravi luči.

Kdor pazno čita zadnje napade klerikalnega »Slovenca« na državne poslanca dr. Ploja, mora na prvi mah spoznati, da ne izvirajo zgolj iz političnega nasprotstva, temveč s temi napadi hoče dr. Ivan Šusteršič, od katerega nedvomno izvirajo vsi ti napadi, predvsem zakriti svojo škandalozno in naravnost izdajsko politiko v delegacijah. Popolnoma prav je spoznalo to postopanje dr. Šusteršičevega splitskega »Naše Jedinstvo« in ga tudi popolnoma po zasluženju obsodja, ko piše:

»Francoskemu ministrskemu predsedniku Briand so rekli v zbornici, da je tudi on plačan. In sicer zaradi tega, ker je v zadnjem štrajku železničarjev branil zakon pred anarhijo in »da ni niti ena kapljica ljudske krvi padla na njegove roke« (kakor se je s ponosom pohvalil). Socijalisti so mu pa očitali, da je podkupljen od jezuitov.

V toliko, da ne bo mislil dr. Šusteršič, da bo koga iznenadil z onim, kar je njegov organ »Slovenec« zaklical poslancu Ploju: »Koliko so ti dali?« Ploj je predsednik »Zveze južnih Slovanov«, zdaj tudi član avstrijske delegacije — pa mu očita predsednik druge slovanske zveze, da je plačan!«

A vendar je dr. Šusteršič vsemu največ kriv; on je bil član delegacije za Kranjsko. Toda ni hotel vstopiti v odsek za zunanje zadeve, temveč se je odpovedal mandatu, in na njegovo mesto je bil izvoljen Ploj.

Dr. Šusteršič je mnogo mesecev v parlamentu obstruiral proti vladi in še zdaj se obnaša kot največji radikalec. Samoobsebi je razumljivo, da bi moral iti v delegacije in da bi tudi tam moral napadati vse vlade in vse ministre. Toda toliko se ni hotel izpostaviti, zdaj pa kriči na Ploja, zakaj se c. kr. dvorni svetnik ni izpostavil, čeprav se ve, da je bil Ploj vedno konservativec.

Ta Šusteršičeva politika je zelo komedna. Taka politika je pri nas v modi. Bila je nekdanj Frankova: iz zavetišča gledati nevihto in kričati: »Kje ste ljudje, hajd na morje!«

Vendar pa v tem, da kritikujemo napade dr. Šusteršiča, s tem ne odobravamo v vsem postopanja Ploja, in to ne zaradi Aehrenthalove aneksijske politike, ali zaradi Burianove madžarske agrarne banke. Aneksija je izvršena in kar se je potrošilo, je treba plačati. Ako se je pa hotelo čemu ugovarjati, bi se moralo to storiti o pravem času. Za časa aneksije je bil dunajski parlament odprt, in slišalo se je o milijonih, ki so se obetali Turčiji, in opazovali so ono krizo, ki je pozobala milijone. Toda v parlamentu ni nihče vprašal,

zakaj se troši. In dr. Šusteršič je v svojem presenetljivem govoru izrekel besede, da naj se potroši kolikor mogoče veliko.

Zdaj pa kriči na Ploja, zakaj ne lopne po Aehrenthalu, zakaj je toliko potrošil — ko je že potrošil! Taka politika pri nas ni redka. Imenujejo jo cigansko.

O madžarski banki v Sarajevu se ve, da je ta stvar že rešena. Visti privilegiji so napol že preklicani in so odvisni od sklepov bosanskega sabora.

Toda dr. Šusteršič hoče strmo glaviti Buriana. Malo nas briga, če ta stoji ali pade — kajti on je minister Bosne. V Bosni ne žele ne Srbi, ne Hrvati, združeni v »Zajednici«, da odstopi; vsaj za sedaj ne, ravno tako tudi mohamedanci. Zakaj, to je njihova stvar, stvar naših bratov v Bosni in Hercegovini. Stvar nas Slovanov v Avstriji, posebno stvar Jugoslov. pa je, da nikdar o ničemer, kar se tiče Bosne in Hercegovine, ne razpravljamo in ne odločujemo brez sporazuma in soglasja bosansko-hercegovskih voditeljev.

To zahteva lojalnost v politiki, če se v današnji politiki sploh še more govoriti o lojalnosti.

Mi le toliko pristavljamo tej sodbi splitskega lista, da je še premalo. Politika naših klerikalcev z oziranjem na Balkan je namreč naravnost izdajalska. Kdor se še spominja afe-re dunajskega jezuita p. Puntigama, ta bo tudi uvidel, da je ravno slovenska klerikalna stranka, katere faki-tični načelnik je dr. Ivan Šusteršič, tista, ki podpira v Bosni in Hercegovini protiljudsko, protislovansko politiko, katero vodi po naročilu grofa Aehrenthalove sarajevski škof dr. Stadler.

Dr. Šusteršič se zavzemlje za dreadnoughte.

Demokratski zastopnik slovenskega ljudstva, dr. Ivan Šusteršič, ki se vedno kar cedi same ljubezni do revnega in zatiranega ljudstva, oni veliki gromovnik in uničevalec vlad se je v delegacijah postavil na stališče, ki popolnoma nasprotuje njegovemu krščanskemu in demokratskemu načelu. Kot človek krščanskega naziranja in mišljenja vendar ne more zagovarjati oboroževanja, ki nima nobenega drugega namena, nego moritev — kot demokrat in prijatelj ljudstva pa tudi ne more in ne sme zagovarjati ogromnih bremen, katere mora nositi davke plačujoče ljudstvo za to oboroževanje. Toda dr. Šusteršič je zahteval v delegacijah, naj naša država zgradi še več dreadnoughtov, kakor jih namerava. Dr. Šusteršiču torej ni še zadosti, da naj ljudstvo plača iz svojih žepov okroglih 400 milijonov kron za dread-

noughte — on zahteva še več in sicer še mnogo več. Njemu se ne smili revno ljudstvo, on ne vidi in noče videti, da sedanje slabe gospodarske razmere ne pripuščajo takih ogromnih izdatkov — on si hoče nadeti edinole aureolo velikega patriota. Toda pravi patriotizem je popolnoma drugačen. Poglejmo prof. Masaryka, tega apostola svetovnega miru, katerega je dr. Šusteršičevo glasilo na tako podoben način sramotilo — poslušajmo njegove besede, ki oznanjujejo in zahtevajo samo mir, tisti mir, katerega potrebuje ljudstvo, da se more mirno razviti. Sirova narava dr. Šusteršiča pa zahteva krvi — on ne pozna miru. Pokazal se je v celi svoji nagoti, pokazal se je kot največjega sovražnika ljudstva, ki zagovarja najneproduktivnejša bremena, ki se v delegacijah zavzema za visoke davke, za nove dreadnoughte — v kranjskem deželnem zboru pa odreka najmanjšo podporo v kulturne svrhe. Lep vodja ljudske stranke. Ubogo ljudstvo, ki se da voditi od takega človeka.

Nekronani vojvoda kranjski.

Kdor pogleda dr. Ivana Šusteršiča in njegovo ošabno obnašanje, mora res misliti, da je imel dr. Lecher prav, ko je dr. Šusteršiču zaklical, da je nekronani vojvoda kranjski. Domišljav je pač toliko, toda kaj pomaga, ko se bo tudi njemu enkrat prestol prevrnil. Že nemški poslanci so torej spoznali, da je najožja zveza med vlado in pa dr. Šusteršičem. In da je vsa ona obstrukcija, ki jo uganja dr. Šusteršič s svojimi kompanjoni v državni zbornici, čisto navaden humbug, laž, krinka, pod katero sklepa dr. Šusteršič kravje kupčije, ki niso v korist slovenemu ljudstvu, ampak samo nekaternikom, ki se nahajajo slučajno pri klerikalnih koritih.

»Slovenec« in slovenski denarni zavodi.

Ni še dolgo od tega, ko so ljubljanski Nemci sklenili izdajati svoje lastno glasilo, ki naj bi bilo pisano v slovenskem jeziku in s katerim naj bi lovili slovenske kaline. List bi se kot tak prav gotovo ne izplačeval, temveč bi stal ogromno vsote denarja. Kakor znano, so pa naši klerikalci vedno tam, kjer zavohajo kak denar. In tako so hitro odprli predale »Domoljuba« in pa »Slovenca« in sicer za nagrado, ki je bila namenjena za vzdrževanje lista »la »Štanjerec«. In te podkupljene duše so zdaj na ukaz nemškega kapitala začele hujskati zoper slovenske denarne zavode. Slovenske denarne zavode smatrajo za tuje zavode. Postavili so se torej na ravno tisto stališče, kakor njihov mali bog, ki je trdil, da je Celje »fremdes Gebiet«. Radovedni smo, koliko dobi »Slovenec« za

vsako tako vrsto, v kateri pozivlje k bojkotu. Čudno se nam le zdi, da državni pravdnik mirno gleda tako pisanje. Pa se vendar ne boji, da bi ga dr. Ivan Šusteršič denunciral za pristranskega, če bi storil svojo dolžnost ter konfisciral take notice. Sram vas bodi, izdajske klerikalne duše, ki za par judeževih grošev prodate svoj narod, svojo mater!

Kako se pripravljajo klerikalci na občinske volitve.

Klerikalci hočejo na vsak način opisati naprednjake kot največje sovražnike vere, cerkve in duhovnikov, kot krvoločnike, ki že komaj čakajo, da se napijejo duhovniške krvi ter obesijo zadnjega fratra na njegova lastna čreva. Pretečeni teden je dal škof Bonaventura vsem ljubljanskim cerkvam strogo povelje, naj pri nedeljski pridigi kar mogoče krvavo opisujejo portugalske dogodke. In res se je v nedeljo raz prižnile ljubljanskih cerkev cedila sama kri pomorjenih portugalskih menihov in klofutaric. Pripovedovali so, kako so menihi kar po trikrat umorili, kako so zopet drugim rezali nosove, ušesa itd. Samo to je škoda, da niso povedali vira, iz katerega so jemali popise takih grozodejstev. Te popise so namreč vzeli iz navodil, katera so imeli srednjeveški katoliški inkvizitorji, da mučijo ljudi, ki so jim bili na potu, da se polaste njihovega premoženja. In zamenjali so katoliške duhovnike — inkvizitorje s portugalskimi revolucionarji. Zakaj vendar ne objavijo izjavo voditelja portugalskih klerikalcev, Gomeza, ki je javno priznal, da so portugalski republikanci zelo uljudno postopali z izgnanimi redovniki in redovnicami in da se ni nikomur nič žalega zgodilo. Samo par lazaristov, ki so se z crožjem zoperstavljali, so nekoliko premikastili. In oni Mattos, o katerem je »Slovenec« pisal, da ga revolucionarji na grozovit način umorili, izjavlja, da je popolnoma zdrav in da se ga ni nikdo niti dotaknil. Znajo pač lagati ti naši klerikalci. Sicer jim pa ne gre za Portugalsko — gre jim za bodoče obč. volitve. Naprednjake hočejo s pomočjo portugalskih dogodkov očrniti. Toda ljubljansko prebivalstvo pač predobro pozna tiste, ki hočejo ljubljanskega davkoplačevalca odreti, ki hočejo ljubljansko prebivalstvo izstradati — in to so naši klerikalci.

Dr. Ploj in klerikalci.

Klerikalci so v svojem glasilu »Slovenec« trdili, da je dr. Ploj zagovarjal Burianovo politiko v Bosni in Hercegovini. Toda kdor čita steno-grafični zapisnik delegacijskega odseka za zunanje zadeve, lahko vidi, da ni dr. Ploj niti z eno besedo hvalil Burianove politike, pač pa je rekel, da je njegovo poročilo dobro

LISTEK.

Lojzka.

(J. M.)

Jesen je bila — jesen, polna tožnih, nejasnih upov. Tajinstveno so šepetali kostanji, kot bi mi sporočali zadnji pozdrav, mi voščili srečo na pot. Bridko mi je bilo v duši, prazno v srcu, ko sem se izprehajal pod tistimi temnimi kostanji v onih hladno-jesenskih večerih. Zdelo se mi je, kot da čujem znani zvon izpod Rožnika, da zvoni, da poje pesem pogrebni-co ...

Davno je že bilo, a vendar se mi zdi, da še čujem ono turobno šelest-nje kostanjev, da mi še zveni na ušesa neka pogrebna pesem daljnega večernega zvonjenja.

Ravno, ko pada na poljano zopet mračna jesen, mi vstajajo v duhu kot neke daljne sence ti spomini vno-vič.

Živo mi je še v spominu tisti zadnji večer, ko sva stala pod kostanji, držeča se za roke in zroča si nemo v obraz. Veter ji je razpletal bujne rumene lase, da so se ji vsipali po hrbtu. Hudo ji je moralo biti tisti-krat pri srcu, pravilo so njene solzne oči. A meni je bilo, kot bi se za en dan malomarno poslavljaj od svoje

matere, podavši se na božjo pot k Mariji Pomagaj.

»Saj me vendar ne misliš pozabiti, se mi izneveriti!« mi pravi bo-ječe, gledaje mi zaskrbljeno v oči.

»Čemu bi te pozabil, nisem ti še nikdar tega obetal!« odgovarjam suho, poltiho.

»Izpridi te tujina, pozabiš na ob-ljube — zapustiš me mogoče? A kaj naj potem počnem sama? Iz obupa umrjem ...«

»Čemu bi umirala ... Vrnem se — in ti boš moja ...« Odzvel sem ji pogled, se ozrl v stran. Sram me je bilo zlaganih besed. Morda je slutila, da so bile zlagane. Ustnice so mi kro-žile na smeh, ko sem zrl v daljno te-mo.

Le mri, dekle, sem si mislil. Ma-ščujem se. Tako sem umrl pred letom jaz, ko sem se valjal pred teboj v prahu, te prosil ljubezni — a ti si se mi poredno smejala v obraz, nisi me hotela razumeti! Ljubil sem te ta-krat na življenje in smrt — a danes je z menoj drugače. Prosil sem te iskrico ljubezni, vsaj prijazne be-se-de — nisem je dobil takrat, a danes prosiš ljubezni ti mene! Sram me je bilo pred tovariši, ko so se mi posme-hovali, se mi rogali, da sem tako slab, da tako globoko uklonem vrat, če si hočem pridobiti lahkomišno srce. Sram me je bilo samega sebe, da sem tako slepo izvrševal njene ukaze. Zadostiti hočem onemu hlap-čevanju, oni sužnosti, nazaj ti dati

ono mojo bol, tvoje naj bo ono poni-žanje! Zmago hočem odnesti iz tega kraja. Tudi ti okusi skelečo rano srca — jaz sem že zdrav, ozdravil me je čas ... Najini srca sta se zamenjali, maščujem se. Oj le mri, dekle, le trpi! Nočem sedaj izkoriščati tvoje opojne ljubezni, nočem te tirati v propad. Le poigrati se hočem malo s tvojim srcem, da okusiš tudi ti gorje in brid-kost nehvaležne ljubezni, kot sem okusil jaz.

»Čemu se odpravljáš odtod, saj ti ni sile! Kaj te vleče tako od mene? Zakaj vendar ne ostaneš več tu, da bi se videla večkrat, kot sva se vi-dela dosedaj!« vprašuje boječe, ne-strpno.

»Mesta sem sit do grla, sit sem teh krajev. Proč grem, da se raz-vedrim.«

»A kmalu se vrni, ker mi ne bo živeti radi turobnosti!«

»Vrnem se.«

Zaslepljena se mi ovije krog vratu, pritiska mi na ustnice vroč poljub. Bilo mi je v onem trenutku, kot bi mi potegnil kdo z vlažno roko preko obraza, branil bi se rad, če bi se mogel. Izpustila me je in se ozrla naokrog, če kdo ne prihaja, a jaz sem se ozrl na drugo stran, potegnil z roko preko ust in pljunil ven ...

Veter je zapihal, da so začumeli kostanji, streslo se porumenelo list-je in tiho padalo na zemljo. Posta-ren delavec je prišel po poti mimo, in ko naju je zapazil v temni senci, je

postal, ter si nažigal pipo. Ozrl se je na naju in zmajal z ramami, kot bi hotel reči: »Čemu stojita tu na hladnem vetru? Zakaj ne gresta raje spat, ne gresta raje domov, kot grem domov jaz! — Molče sva zrla za njim, kot bi premišljevala njegove misli.

»Čas je, odhajati treba. — Osta-ni zdrava!« Podal sem ji roko.

»Tudi ti ostani zdrav! — Piši kmalu — kmalu se vrni! Ne zabi me, ne zapusti me, ker te tako ljubim! — Srečno pot — z bogom!«

»Zbogom!«

Odšel sem urnih, trdih korakov in izginil za ovinkom. Bal sem se ljudi, bal srečati znanca, da bi mi ne metali v obraz moje zaljubljenosti. Bežal sem proč, preganjan od turob-nosti svoje duše, oplašen od vedno pikrega zasmeha prijateljev. — Od-peljal sem se še isto noč ...

Videl je nisem od tedaj nikdar več, nič čul, nič izvedel o njej. A kaj bi izvedel, saj se nisem več brigal za njo. Morda sem takrat res mislil, da se zopet kdaj povrnem? Ne vem.

Nedavno temu, ko sem nekje čul, mi je menda kdo pripovedoval, ali sem pa morda sanjal, da se je izgubila potem, izginila iz onega kraja ...

Škoda te je bilo, dekle! Sem se li prekruto maščeval? Mogoče. Pre-več sem ti natvezil obljub, a te po-tem prenaglo pahnil od sebe, prehu-do zamoril tvoje upe. Bolet ti je bila

lje k
a dr-
o pi-
ga
pri-
dolž-
tice.
talne
pro-

ti na

tačin
a so-
ovni-
j ča-
kr-
nje-
en je
ljan-
j pri
vavo
In
ljub-
po-
in
to so
ko so
išesa
nove-
popi-
se so
a so
vizi-
bili
pre-
liške
ortu-
ven-
por-
ci je
i re-
li z
eami
zgo-
se z
oliko
kate-
a re-
ačin
oma
otak-
ikal-
gal-
itve.
por-
oda
redo-
ljan-
ho-
stra-

asilu
j za-
losni
ste-
kega
o vi-
sido-
a je
obro-

se je
ot bi
lad-
raje
rem
a za
gove

Osta-

Piši
me,
bim!

akov
n se
ni ne
nosti.
rob-
edno
Od-

kdar
kaj
al za
l, da
i.
nekje
oval,
je iz-
kra-

m se
Pre-
po-
hehu-
bila

sestavljeno. To je vendar popolnoma kaj drugega, nego kar je trdil »Slovenec«. Pač pa je dr. Šusteršič odobraval Burianovo politiko in sicer indirektno s tem, da je hvalil politiko grofa Aehrenthala. Primate se torej sami sebe za nos!

Meščanska in delavska žena.

Pri nas se vedno pritožujejo, da je med meščansko in delavsko ženo nepremostljiv prepad. Toda to ni resnica. Vsaj vemo, da naše slovenske razmere pač niso take, da bi pripušale prevelike razlike med posameznimi sloji. Nikdar ne smemo iskati tistega, kar nas loči, temveč vedno tisto, kar nas združuje. In slovenska žena, naj bo delavska ali meščanska, ima vendar toliko enakih potreb, enakih zahtev. Vsled tega je le žele, da se slovenske žene zblizajo, da se spoznajo, da puste tiste predsodke in da kot ena sama enota nastopijo v boju za svoje pravice, katere imajo kot žene in kot Slovenke. Kot nekaj začetek za to zblizanje naj služi predavanje, katerega priredi »Splošno slov. društvo« v petek ob osmih zvečer v Mestnem domu. Predaval bo g. Rudolf Šega o »Meščanski in delavski ženi«.

Kako prakticirajo klerikalei.

Poroča nam prijatelj: Pred par dnevi sem se mudil v Celju. Obiskal sem tudi znano klerikalno gostilno pri »belem volku«. Kar zagledam natakario, kako napolnjuje škaflice na nabiralnikih družbe sv. Cirila in Metoda z vžigalicami za obmejne Slovence. Ko vprašam natakario, zakaj to dela, mi odgovori, da gostje zahtevajo vžigalice naše šolske družbe. Sporočamo to, da vedo naši čitatelji, kakih goljufivih sredstev se poslužujejo naši klerikalei.

Nemško izzivanje na celovškem kolo-dvoru

se nadaljuje, ker niso slov. poslanci ničesar dosegli v državnem zboru v obrambo naših pravic. Pred popoldanskim vlakom dne 8. t. m. je ženska v blagajni drž. železnice imela prepir z nekim slovenskim drž. uradnikom, ki je baje vožnjo plačal, kar pa je blagajničarka v tistem trenutku utajila. Slovenec je govoril z blagajničarko nemško, le s svojo gospo soprogo slovensko, a že to je bilo Germaniki v uradu preveč. Ko je nato stopil k blagajni neki slov. posestnik iz Kranjske in dasi je po nepotrebnem nemško govoril, spoznala je blagajničarka po slabi nemščini v njem Slovenca ter rekla glasno svoji tovaršici »Schon wieder so ein Windischer«. Navzoči potovalni učitelj C. M. D. iz Ljubljane, g. Ante Beg, je vljudo vprašal sramotilko za ime, da njeno prostaško obnašanje naznači, toda imena ni hotela povedati, tudi oba vratarja sta se prošnji le sme-

prebridka, nisi je mogla prenesti. Onemogla si pešala pod njo, padala nazaj pod bremenom prevar... Ah, ve mlade, brezskrbne osrečevalke življenja, zakaj ste tako slabotne, tako malodušne, da omahnete takoj na stran, če se vas izpusti z roke?...

Davno je že temu, davno že prebolen oni razstanek, a vendar mi stopa v spomin ravno sedaj, ko pada na poljano zopet jesen, ko porumeneva zopet kostanji. Zaželim si onega večera, zaželim zopet onih sanjavih oči, njenih prosečih, tako bolečnih pogledov, zaželim zopet onega zadnjega poljuba — morda bi mi ne bil več tako zopern, morda bi več ne potegnili z roko preko ustnice, in pljunil ven? ... Strastno si me ljubila takrat, vem, pričale so tvoje neizmerne solze, pričale tvoje trudne oči, izhujšan tvoj obraz...

Je pač tako. Če bi bila vedno pomlad, bi človek mogoče ne mislil tako pogosto na preteklost, ne bi mu vstajali v duši nekdanji tožni spomini? ... A jesen je, jesen v srcu, turboznost v spominih... Tiho šumijo kostanji ob teh večerih, njih vzduh je okužen, pusta in grda je njih obleka, rjavkastorumen, kot ožgana, osmojena od poletnega požara.

Tiho se poslavlja narava, umika se času — opustošeno je nje telo, pusta nje barva. Sive megle vstajajo iz tal, vlačijo se nad kostanji... Tiho odpada listje, trepetaje leti na zemljo...

jala. Upamo, da se bo ravnateljstvo zanimalo. Tu imenovani mu rad postreže z imenom žaljenega in še ene priče. Ako se to ne zgodi, iskali bomo druga pota.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Zaradi »Na zdar« pozdrava najprvo tepen, potem pa še sodnijsko kaznovan. Pa ni treba misliti, da je bila bogve kako razburljiva istorija in za nameček dolgotrajna razprava. Tudi ni bil zaradi »Na zdar« pozdrava morebiti tepen in povrh še sodnijsko kaznovan kak Slovenec, ampak žrtev je bil — čujte in strmite — pravi pravcati Nemec iz rajha, okrašen s frankfurtarskimi trakovi okoli pasa in za klobukom, ki je po njegovem lastnem zatrdilu pred g. sodnikom tako »strammdeutsch«, da je še celo nemške vere. Zakaj pa bi tudi ne bil z dušo in telesom navdušen Nemec, vsaj je vendar v ljubljanskem svetlišču, nazvanem »Kasino« natakari in čuje na ime Viljem Trinker. Pravcati justični umor se je izvršil nad njim, namreč po — njegovem mnenju. Stvar pa je bila na kratko ta-le: Po Šelenburgovi ulici je šel sredi septembra g. V. Nasproti mu pride znanec, katerega pozdravi z »Na zdar!« Nesreča pa je hotela, da je bil tam nekje blizu tudi Trinker, ki že nekaj časa sem na poseben način ljubimkuje z g. V. in ki je radi tega trdno prepričan, da velja pozdrav njemu, odzdravil s »Halt die Goschen!« Temu plemenitemu pozdravu je takoj na mestu sledila justifikacija. Trinker je občutil gorkoto V. palice na lastnem telesu. Trinker je na dogodek med tem časom že pozabil. Kruta usoda njegova pa je hotela, da se je še postfestum odigral včeraj pred tukajšnjim sodnijskim forumom. G. V. je namreč šele po 6 tednih vložil tožbo. Trinker pa je to malenkost prezrl. Končni rezultat cele afere je bil radi tega ta, da je po kratki obravnavi z zaslišanjem prič včeraj g. sodnik obsodil Trinkerja po obstoječih božjih in človeških postavah za nameček še na 3 dni neprostovoljnega odpotitka, oziroma na 30 K izsiljenega darila ubožni blagajni kljub temu, da je Trinker še pred zaslišanjem prič zagotavljal, da bodo priče pokriven pričale.

Iz življenja cesarice Elizabete.

Spomini policijskega komisarja Paolija. — Brezskrbnost cesarice. — Če so Lahi... Policiisti kot delavci.

Od francoskega policijskega komisarja Paolija, ki je pred kratkim stopil v pokoj, se je že večkrat govorilo: imenovali so ga komisarja kraljev, ker mu je francoska vlada poverila zelo odgovorno nalogo, skrbeti za življenje in varnost kronanih glav, ki obiščejo Francosko. Kar je v dolgoletnem obvevanju s kralji in kraljicami doživel, to slika na jako zanimiv način v svojih življenjskih spominih, ki so pred kratkim izšli v debeli knjigi. V svojem spominu si je ohranil dragocen zaklad dogodkov, katere od časa do časa pripoveduje radovednemu ljudstvu.

Ko je pred dobrim mesecem samomor Lucchenija zopet vzbudil spomine na žalostno smrt naše cesarice Elizabete, tedaj je šel nek sotrudnik časopisa »Momento« k Paoliju, da mu pove kaj o življenju visoke gospe, katero je večkrat spremljal pri njenem bivanju v Mentone. Paolija ni bilo treba dolgo prositi. Povedal je marsikatero karakteristično posamičnost iz zadnjih let nesrečne cesarice. »Bila je zelo brezskrbna«, je rekel med drugim. »Da morejo biti na svetu ljudje, ki bi ji zamogli kaj žalega storiti, zaradi tega, ker je soproga cesarjeva, se ji je zdelo nepojmljivo, da naravnost amečano. Enkrat sem izvedel, da ji je več laških delavcev, ki so delali v nekem kamnolomu ob cesti v Mentone, pri neki zabavi grozilo. Smatral sem za svojo dolžnost, da govorim o tem s cesarico, ter sem jo prosil, naj se gre pri svojih izprehodih več proti tistemu kraju. »Če so Lahi, tedaj so dobri ljudje«, mi je odgovorila v moje ne-

malo začudenje. »Jutri jih hočem obiskati ter govoriti z njimi.« Nekaj lepega sem napravil! Kaj naj zdaj storim?

Po kratkem premisleku sem napravil načrt: še tisti večer je moral iastnik kamnoloma, v katerem so delali Lahi, kot delavca nastaviti dva mentonska policista, dva korza, ki sta seveda dobro laško govorila. V delavskih oblekah sta začela že na vse zgodaj z velikim navdušenjem in v potu svojega obraza tolči kamenje ob cestnem robu. Pravi delavci so bili od teh dveh precej oddaljeni. Pozno popoldne je prišla cesarica po cesti ter se ustavila pri obeh policistih. Stopila je k enemu ter ga francosko nagovorila; ta jo je nekaj časa gledal, potem ji je odgovoril laško. Cesarica se je jako natančno informirala o njegovih osebnih razmerah, o njegovih rodbini in o njegovem poslu. Ko je na njena vprašanja kratko, pa vljudo odgovoril, stisnila mu je zlatnik v roke in je vsa zadovoljna odšla. Ko sem se zvečer pri njej zglasil, mi je rekla smehljaje se: »Zdaj sem videla tudi vaše nevarne Lahi in sem celo z njimi na cesti proti Mentone govorila; skrivili mi niso niti lasu! Vsaj sem pa tudi rekla: Lahi so popolnoma pošteni ljudje...« Seveda nisem imel poguma, cesarici priznati, da sem jo v njenem lastnem interesu prevaril. In kolikor vem, tega tudi nikdar ni zvedela...

Lucchenijevi lasje.

V gotovih krogih mesta Genf se že par dni ne govori ničesar drugega nego o kodrih Lucchenijevih. Kipar Niederhauser je dobil nalogo, da napravi odtis iz mavec od Lucchenijevega obraza. Ko so ogledali to masko, so našli v njej par šopov Lucchenijevih las. Več elegantnim damam mesta Genf se je posrečilo polastiti se teh kodrov; porazdelile so si to dragocenost med seboj ter dale po par las tudi svojim dobrim prijateljem. Nek genfski list trdi, da so se za Lucchenijeve kodre kar trgali, kakor bi se šlo za znamenito vrv obešenca. To se je seveda zaradi tega zgodilo, ker mislijo, da jim bodo prinesli Lucchenijevi kodri srečo. Pripoveduje se tudi, da je nek Anglež ponudil za par kodrov ogromno vsoto; srečna učiteljica je pa z ogorčenjem zavrnila ta denar.

Najnovejše vesti.

Zaupno vprašanje francoskega ministrskega predsednika Brianda.

B. — Pariz, 10. novembra. Ministrski predsednik Briand bo, kakor se javlja, stavil glede vprašanja volilne reforme zaupno vprašanje.

Turško posojilo zagotovljeno.

B. — Carigrad, 10. novembra. Finančni minister turški in ravnatelj nemške državne banke Helferi sta včeraj popoldne podpisala pogodbo glede najetja turškega posojila.

Penzionirani portugalski admirali.

B. — Lisabona, 10. novembra. Štirje admirali so bili danes pensionirani.

Zmaga demokratov nad republikanci v severo-ameriških zedinjenih državah.

B. — New York, 10. novembra. Demokrati so dosegli v zbornici reprezentantov 13 glasov večine nad republikanci. Razven tega so si priborili 8 sedežev v zbornici senatorjev. Najvažnejša guvernerska mesta so tudi zasedena z demokrati.

Čenstohovski ex-menih Maczoch izročen ruskemu sodišču.

S. — Krakov, 10. novembra. Krakovsko deželno sodišče je včeraj sklenilo, izdati oziroma izročiti znane čenstohovskega tatu in morileca svojega brata meniha Maczocha ruskim kazenskim oblastem.

Eksplozija v rudnikih.

A. — Trinidad (Colerado) 10. novembra. V tukajšnjih rudnikih je nastala eksplozija plinov. Pri tem se je poneorečilo mnogo rudarjev in kolikor se je moglo do sedaj konstatirati, je bilo 70 rudarjev ubitih.

Za kratek čas.

— Kakšne pasme pa je tvoj pes?
— Ko bi bil manjši in bi imel krive noge, bi bil dakelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Loterijske številke.

Dvignjene v sredo, 9. novembra 1910
Praga: 75, 41, 90, 45, 20.

Borzna poročila.

Dunaj, 10. novembra. Včeraj zjutraj je vladalo na borzi boljše razpoloženje, kakor pa je v torek. V teku dopoldneva pa se je to razpoloženje zopet poslabšalo in živahnější promet se ni mogel dvigniti. Posebno razne ogrske vrednosti, alpinke in pa akcije osrednjih bank, praške železarske akcije in pa Lloydove akcije so napredovale. 3% prioritete južne železnice so bile slabše. — Divize niso doživele nobene važne večje izpremembe.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 9. novembra 1910.

Menični papirji.	Denarji	Blagovni
4% majeva renta	93-15	93-35
4-2% srebrna renta	96-60	96-80
4% avstr. kronska renta	93-10	93-30
4% ogr.	91-60	91-80
4% kranjsko deželno posojilo	96-—	97-—
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—

Srečke.

Srečke iz l. 1860 1/2	215-—	221-—
„ „ 1864	319-25	325-25
„ „ tiske	153-75	159-75
„ zemeljske I. izdaje	298-—	304-—
„ „ II.	277-25	283-25
„ ogrske hipotekne	247-75	253-75
„ dun. komunalne	533-—	543-—
„ avstr. kreditne	522-—	532-—
„ ljubljanske	87-75	93-75
„ avstr. rdeč. križa	60-—	64-—
„ ogr.	36-75	40-75
„ beziška	27-25	31-25
„ turške	254-25	257-25

Dejalno.

Ljubljanske kreditne banke	444-—	448-—
Avstr. kreditnega zavoda	662-75	663-75
Dunajske bančne družbe	553-50	554-50
Južne železnice	117-—	118-—
Državne železnice	748-—	749-—
Alpine-Montan	756-25	757-25
Češke sladkorne družbe	251-—	254-—
Živnostenske banke	272-—	273-—

Valuta.

Ceklini	11-37	11-40
Marke	117-60	117-80
Frankl	95-45	95-60
Lire	94-90	95-10
Rublji	254-50	255-25

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 9. novembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911	za 50 kg	10-77
Rž za april 1911	za 50 kg	7-77
Koruzza za maj 1911	za 50 kg	5-54
Oves za april 1911	za 50 kg	8-25

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5.
na vogalu Kaziflova ulica (nasproti glavni pošti)

znano najboljšje perilo

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Resna ženitna ponudba.

Trgovec, mlad, se želi v svrhu takojšnje ženitve seznaniti z gospico, staro od 18 do 23 let. Imeti mora znanosti v gospodinjstvu, veselje do trgovine ter nekaj premoženja.

Samo resne ponudbe s polnim imenom, natančnim naslovom in sliko je poslati pod šifro »Resna« na upr. »Sl. Naroda« do 15. t. m. 242

Babica 238
Franja Gril
 se je preselila z Rimske ceste 17
 na Rimsko cesto 16.
 (Spodaj, nekdanja Kancova hiša.)

2 lepa prostora

pripravna za delavnice ali skladišča
 se s 1. novembrom oddasta.

Poizve se pri hišnem gospodarju
 Ivanu Kečeninu, Kelečerska
 ulica št. 6. 189

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
 v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
 sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pre-
 metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % x 1 1/2 % na amortizacije ali pa po
 5 1/4 % brez amortizacije na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
 in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
 glavno zastopstvo „Prve češke“ življenjske zavarovalnice,
 najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
 po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
 račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
 najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnice:** zamenja tuj denar,
 prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
 — **Eskomptira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
 dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi
 pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

priporoča

Stritarjeva ulica št. 2.

priporoča

promese na ogrske premijske srečke cele à K 10— polovice à K 5— žrebanje 15. novembra gl. dobiček K 240.000

promese na 3 % zemelj. kred. srečke à K 5-50, žrebanje 16. novembra, glavni dobiček K 90.000

promese na ogrske hipotekne srečke à K 5—, žrebanje 15. novembra, glavni dobiček K 40.000

Tri promese skupaj samo K 25.—

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2 %

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
 da sklene zavarovalno
 pogodbo bodisi za
 življenje, ali pa proti
 požaru le pri slovanski
 banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej
 domačo slovansko za-
 vod, da more nalogo,
 ki si jo je stavil, iz-
 polniti v najširšem ob-
 segu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 43.812.797— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
 smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
 dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapišeni

∴ Največji, najvarnejši
 slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

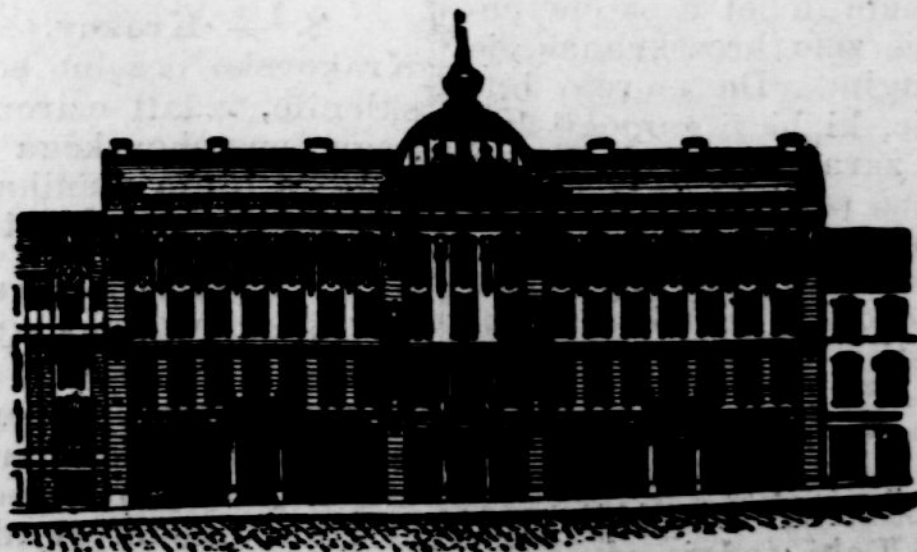
LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši
 slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
 rezervnega zaklada še mestna občina
 ljubljanska z vsem premoženjem in z svo
 svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
 nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
 potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
 vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
 Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
 po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se
 pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
 denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti
 amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
 sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične **demaže**
 hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
 in obrtnikov pa kreditno društvo.